

ЛІС МИКИТКА

НА КОНГРЕСІ СКВУ

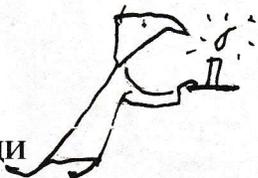
С.К.

А ПІД МОСТОМ — РИБА З ХВОСТОМ...

МОНОЛОГ ОСТАННЬОГО З МОГИКАНІВ

Із нас були няньки батьківщини чужої,
Шляхетські прізвища давав нам окупант,
Проте, ми не навчилися нічого,
А поміж нами не настав детант.
Яку б нам кістку не підкинув ворог,
/Церковну навіть!/, ми посваримось,
Найкращих з поміж себе кинемо у порох,
Щоб вихваляти ницого когось.
Ми часом вигравали навіть битви,
Та війни завжди програвали ми,
Грозили ворогам, просили єдності у Бога,
Самі ж себе - топтали чобітьми.
Щоб хтось свого підпер - про те немає мови,
Чому не я, а він - це наш девіз,
Тож поламавши всі опони та окови,
У вулицю сліпу наш закотився віз.
Ми далі грозимо, ми далі нарікаєм,
А час іде, приспішує свій хід...

Вже й мова наша зникає, а ми —
Ще не набрались розуму як слід.

СХОДИ

Скриплять розсохлі сходи скрипом
Тяжких десятиліть і годин,
Що відбули мовчанням стипи.
Тинк сиплеться. Нема народин.

В куті мітла - останній свідок:
Колись жили тут добра Мері
Та муж її, що до обіду
Пив завжди чисту, часам чері.

Хай сплять спокійно там, де кожний!
Я тихо йду в нічній годині,
І бачу, як мені побожно
Киває навстріч павутиння.

Хоч все, звичайно, не дрібничка,
Я, вибачте, я - до лазнички.

БАБАЙ

ДУМКА

Не відкладай на завтра
того, чого взагалі не мушиш
робити.

Буває, що в питанні знай-
дете більше правди, чим у
відповіді.

Замість будувати замки на
леді, запишися до УНРади.

/Автентична деклямація за-
писанна на одному кон-
церті/

*Ой німа, німа,
нізвітру, нізфілі
із нашої України.
Ци там райду радит,
Як нацюрка сьтати,
Ноцюємо на цюшині.*

Як закінчився концерт,
ваш коресподент пішов за
куліси і мав розмову з мо-
лодим декляматором.

- Чи ви розуміли те, що
ви деклямували?

- Шур! А ти не?

- Дещо. А чи знаєте хто
був Гамалія?

- Хамілія то був такий
моцний козако, як тоті шти-
ри кубанські козики, що є у
Канаді. Лише він не мав білі
чоботи, але цирвоні. І спод-
ні мав інакші.

- А що значить "німа, німа
нізвітру, нізфілі"?

- "Німа", то є що не го-
ворит, а "нізвітру," то є
„нізвітру." А "нізфілі"
то є одно, що я не знаю.
- Менша з тим. А що даль-
ше?..

- "Із насьої з України".
То було добре, ци то було

зле? Ци має бути "на Укра-
їні", як пише у Свободі?

- Ні, не має. А як далі?
- "Ци там райду радит" —

то значит, що був мітинг.
- "Як нацюрку сьтати"...

- "Нацюрки" то є такий
край, же там наші амери-
кани мают свої басени...

А "сьтати," то є піднес-
тисі на крісло.

- А потім?

- „Ноцюємо на цюшині",
то значит, що ми спимо на
тій „цюшині".

- А що таке "цюшина".
- "Цюшина" то є кожда

Америка.

- Далі що?

- Ніц! То є всьо!..

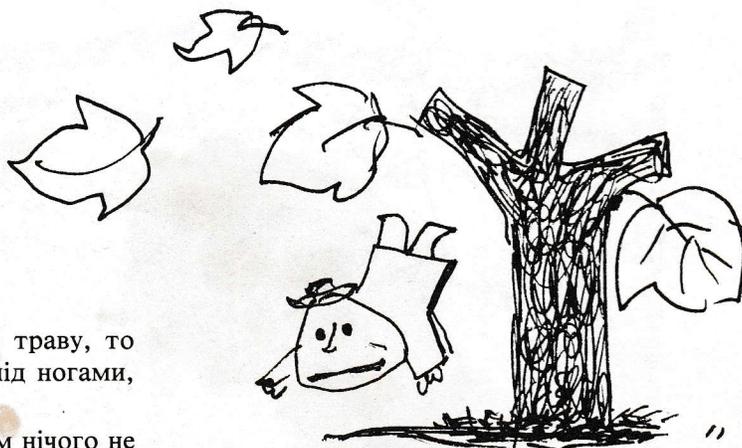
МАМАЙ

ПРО ЩАСТЯ

- Ви знаєте, щасливіший є
той, що має шестеро дітей,
чим той, що має мільйон
долярів.

- Чому?

- Бо той, що має шестеро
дітей, більше не хоче...

"ЛИСТОПАДІВЕЦЬ"

КОЛИСЬ...

Колись - сміялося з дрібниць,
Колись - і плакалось гіркіше.
Будилось - з присмаком суніць,
Ляголось - з думкою про вірші.

Ходилось - в небо вперши зір,
Не обережно і без зважень.
Ночами - думалось про твір,
Що мав би вийти в сто-тиражах...

В книжках був значно більший друк,
Багато нижчі були сходи.
Чекалось від вождів - наук,
Як воювати за свободу.

Колись і злість була не та,
І пльомби так не випадали,
І осінь, знано-золота,
Ще спогадів не викликала.

Хотілось ще нових горшків,
Не було згаги від капусти,
Колись - світ кликав і манів,
Й ніде в нім не світились пустки.

Був тонший ще бльокнот адрес,
Зате листи були частіші.
Співалось з чаркою і без,
І "без" - співалось веселіше.

І смутки, й радості колись
Втягало серце, як бібула!
Колись...Що ще було колись?
Було ще щось...Та я забула.

ЗОЯ КОГУТ

З ДИСЯЧОГО МІШКА

Трагікомедія тих, що говорять про комунізм з людським обличчям полягає в тому, що вони шукають цього обличчя там, де взагалі обличчя не буває...

З нашого „Гу із Гу”: Марко Царинник — дуже добрий перекладач на англійську мову, — якщо не давати йому завеликого авансу...

У Філядельфії говорять: Генерала Григоренка кують, а Оксана Керч ногу наставляє...

З одного звіту: „Фестиваль почався національним гімном, а скінчився — дефіцитом...”

Про наших письменників: кожний з них має таку біографію, яку сам собі напише...

Колись, в Україні, ми мали „весільних генералів”, тепер, на еміграції, маємо фестивальних...

Листи до Редактора

ДОРОГИЙ, ХОЧ І НЕ РІДНИЙ, СТРИЙКУ, ЛИСЕ МИКИТО!

Звернення ДЕЯКИХ наших науковців до уряду УРСР в обороні прав польської МЕНШИНИ в УРСР пригалало мені пригоду одного професора, котрий відбував військову службу, як резервіст ц.к. австро-угорської армії. Коли йому щось там не йшло на вправах, пан цугсфірер дав йому таку оцінку: „цодо учоносъці то пан може еше, еше, але цодо войсковосъці — то пан цалким дурни”.

В надії, що Ти Дорогий (хоч і не рідний) Стрийку не підеш слідами тих, деяких, наших науковців, але твердо, як досі, боронитимеш прав української БІЛЬШОСТИ в УРСР —

сердечно тисну Твою дапу.
Твій, хоч не рідний, але щировідданий небіж.

СТЕПАН МИКИТА

Дорогий Лисе Микитовичу!

Вношу пропозицію в справі формальній, що-правда — заднім числом: чи не краще було получити вибір нового редактора „Свободи” з вибором нової місс Союзівки?...З тим, щоб редактора вибирало журі жіноче, не чоловіче, — розуміється! Мені здається, що тоді мав би велику шансу стати редактором нашого найстаршого щоденника менаджер „Союзівки” п.В.Квас.

Галя з Монтреаля.

ПІСЛЯ БАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

— Але'с мо ся наговорили!..

СОРОКА НА ПЛОТІ

Політичні аналісти твердять, що президент УНРеспубліки в екзилі, Микола Лівіцький, явився до 3-го Конгресу СКВУ в Нью-Йорку відповідно підготовлений — з розваленим власною рукою Державним Центром УНР.

На долині Нью-Йорку говорять, що з того часу, як буковинці опанували Виконний Орган УНР, меценас Микола Шпитко чимраз частіше замовляє в цукорні „Веселка”...мамалігу.

В другому дні нарад Львівського З'їзду на Союзівці учасники поділилися на гімназистів і гімназистів, але до відкритої війни між ними не дійшло і все закінчилося національним гимном.

Після 29-ої конвенції УНСоюзу в Піттсбургу проявилась легіонерська хвороба в тих делегатів, що задовго запивали по кімнатах світлу перемогу нововибраних членів Головного Уряду.

Доказом демократизації в УНСоюзі є факт, що п. Володимир Квас танцював цього року перший танець з нововибраною місс Союзівкою, що було колись привілеєм головного предсідника Й. Лисогора.

В альманаху УНСоюзу за 1978 рік було висунено поета Василя Барку, з нагоди його 70-річчя, до нобелівської премії, але тому, що це зробив Леонід Полтава, то справа, розуміється, „спухла”.

Кажуть, що д-р Михайло Кушнір пише таким високим „штибелетом”, що треба просити двійкарів, щоб вони пояснили бандерівцям, що в його статтях стоїть написано.

ЮВІЛЕЙ НТША

„Обнімете, брати мої,
Найменшого брата!...”

У вашингтонських колах говорять: треба було аж генерала Червоної армії, щоб у розмові з президентом З'єдинених Стейтів Америки — вжив української мови...

З політичного гумору

За часів Гомулки на з'їзд польських письменників до Варшави приїхав офіційний представник Спілки Советських Письменників, Сурков. В часі перерви, питає гість з Москви голову польських літераторів Антонія Слонімського:

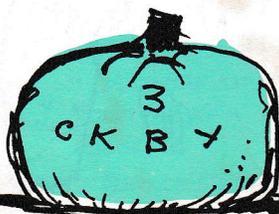
- Скажіть, товаришу, де тут у вас уборная?
- Ви, товаришу, з Москви. Вам всюди можна, — відповів знаний з гострого пера і язика А. Слонімський.

Актуальна відозва

Кажуть, що на оселі рунвіристів, „Оріяні”, появилася цього літа відозва такого змісту:

„Рунвіристи — кидайте силенківське новопоганство і вертайтеся до Праславної Віри Батьків наших!

Блаженніший Владика Мстислав простить Вам усі Ваші заблуждення і всіх Вас притулить на православному цвинтарі в Саут Баунд Бруку!”

УКРАЇНСЬКИЙ УРОЖАЙ - 1978

НЕВІЯСНЕНА ЗАГАДКА

В одному товаристві присутні притиснули, як то кажуть, до стіни автора цих рядків, поставивши його перед акутним питанням: чому він досі публічно не попрощав колишнього свого „Боса”, редактора А. Драгана, не присвятив йому відповідного „велічання”, — як кажуть наші православні брати, — чи то на сторінках „Свободи”, чи в „Лісі Микиті”.

На що автор відповів просто з моста:

— Я не прощав редактора Драгана, бо не думаю, що він пішов кудись з редакції „Свободи”.

— Та як? — загомоніло товариство, — чи ви спите, чи дороги шукаєте?..Хіба ви не читали урядового комунікату Головного Уряду УНСоюзу, що редактор Драган відійшов на емеритуру, а на його місце прийшла редакційна колегія, яку очолює в першій турі пан редактор Снилик?

— Дозвольте, що на це ваше питання я відповім своїм питанням, — сказав автор цих рядків. — Чи ви бачили на першій сторінці того числа „Свободи”, де був надрукований згаданий комунікат, закосичений сеньйорською усмішкою фотопортрет пана редактора Драгана?

Товариство злегка розгубилося...

— Ні, здається не було такого портрета і такої усмішки...

— Було фото пана генерала Григоренка, що його тепер частіше знімають, ніж пана головного предсідника, але чи був пан Драган — не тямлю.

— Не було!

— Ну, гаразд. А тепер ще одне питання: чи хтось з вас бачив після того інше фото — офіційну церемонію прощання пана редактора Драгана?..Як пан головний предсідник, доктор Флис, тисне руку довголітньому шефредакторові найстаршого нашого щоденника і вручає йому на пам'ятку від УНСоюзу - золотий годинник?

— Нііі! — загомоніло товариство, — такої фотографії взагалі не було!

— Так значить, пан редактор Драган не відійшов на емеритуру!

— А що робить?

— Де ховається?

— Виясніть загадку!

— Ба! — „якби я мав чорноктижника владу”! — безрадно розклав руки автор цих рядків...

Ікер.

І Керницький обходить 65-ліття

ГАБЕМУС ПАПАЙ!

Змарнована нагода

Жінка прокидається вранці з дивним виразом обличчя...

— Такий дивний сон мені снився... Ніби-то я була у Білому Домі і розмовляла з президентом Картером!

— От, дурена! І чому ж ти мене тоді не збудила! — скрикнув розсерджений чоловік.

Колись — і — тепер

Колись, в старому краю, говорили:

„Якщо ти швець — до кравецтва не мішайся”!
Тепер, на еміграції, говорять (маючи на думці проф. О. Прицака):

„Якщо ти турколог — за українологію не чіпайся”!

ЧОМУ ЖІНКА НЕ МОЖЕ СТАРШУВАТИ НАД ЧОЛОВІКОМ

(фейлетон - гумореска на
серйозну тему)

Сьогоднішній світовий жіночий рух, в тому й українське жіноцтво, бореться за рівноправність. На 18-ій Конвенції СУА молода союзниця Мотря Кушнір, яка взяла участь у панелі „Жіночий рух вчора й сьогодні“, переконана, що жіноцтво врешті діб'ється своїх прав. До такого висновку вона прийшла, простудіювавши міркування поганських і християнських філософів, біблійну історію про Адамове ребро й Єву, Святе Письмо Нового Завіту й слова Спасителя: „Нема різниці між жидовином і греком, між невільниким і паном, між чоловіком і жінкою — всі рівні в Христі“.

Простудіювавши апокрифічні „Обходи, ученія й діянія апостольські“, я прийшов до протилежного висновку й дозволю собі опрокинути твердження М. Кушнір: жінки ніколи не зрівняються з чоловіками. І самі в тому винні, бо був час, коли мали перевагу над чоловіками, але необачно її втратили. А було це так:

Діялося це тоді, коли Христос зі св. Петром ходили по світі. Зайшли в одно село. Чоловік з жінкою сварилися, а далі він став її бити. Св. Петро, будиши феміністом і противником насильства, звернувся до Христа:

— Зроби так, щоб вже раз жінки мали верх над чоловіками!

— Гаразд, — відрік Христос, — хай буде по-твоєму, Петре!

Святці помирили розсварене подружжя, відпочили й на прощання Христос сказав:

— Хай уже раз буде мир між вами!

Мандруючи далі, зайшли до однієї хати в іншому селі. Хазяїн був сам, жінка пішла на сусідки. В хаті нелад, але господар почаствував подорожніх. Вони попросилися на ночівлю.

— Ночуйте здорові, — сказав заклопотано хазяїн, — але раджу вам, лягайте під лаву, бо моя жінка дуже люта, як вернеться, то прожене вас з хати.

Але святці не послушали поради господаря і лягли на лаву. Христос під стіну, а св. Петро скраю.

Опівночі вернулася жінка, стала лаяти й бити чоловіка, що не вийшов їй назустріч. Побачивши подорожніх, зарепетувала:

— А це що за волокити? — та давай перічити бучком св. Петра, бо був на краю лави. Лупцювала св. Петра аж втомилася й вийшла в сіни питися води. А Христос каже до св. Петра:

— Лягай, Петре, під стіну, бо вернеться, то ще битиме.

Послухав св. Петро Учителя й ліг під стіну. А баба, вернувшись, заверещала:

— Цього скраю я вже вилупцювала, ще треба цього під стіною.

І давай вдруге бити св. Петра.

Вранці св. Петро, хоч фемініст, став благи Христу:

— Учителю, бодай того ніколи не було, щоб жінка над газдою старшувала!

А Ісус сказав:

— Бачиш, Петре, коли чоловік б'є жінку, то має міру і вважає, але коли

жінка б'є чоловіка, то міри не має! Хай буде по-твоему!

З того часу жінка вже ніколи не стала старшувати над чоловіком. І не старшуватиме до суду-віку, бо Христос на просьбу св. Петра дав був їй нагоду мати перевагу над чоловіком, але вона не вміла цим привілеєм покористуватися...

Богдар ДеВолбар

Докія Гуменна

В „Свободі“ та в інших газетах появилася новинка про появу нової книжки Докії Гуменної під заголовком, як праворуч. Новинка оздоблена фотопортретом Шановної Авторки, до котрої „Лис Микита“ має запитання в справі формальній:

— Пані Докіє, чи це фото походить з Вашого минулого, чи з прийдешнього?..

МініАТЮРИ

МІКРОКЛІМАТ

Жарт

«Мікроклімат» чути слово,
Чути скрізь — «мікрорайон»!..
Може, все це випадково
В наш попало лексикон?
Але ні... То, значить, треба
Розуміть це так, мабуть:
Під блакитним мікронебом
Мікролюди там живуть,
Що вони мікроповітрям
Мікродихають, що там
Мікрівіють мікрівітри,
Мікродош приносять нам...
Хлюпотить мікрострумочок,
Мікросад мікробуя,
Хлопець дівчині шепоче:
— Ти навів мікромоя!..

Микола ЯРОВИЙ.

ВЕРЕДЛИВИЙ КАРАСЬ

Казав Бичку Карась:

— А я волюю
Попасти не в сметану,
А в олію!..

Анатолій КЛИЧКОВ.

ДЕШЕВА МОДА

Жарт

Каже бабі дід Панас:
— Сумувати годі!
Сиві голови у нас,
Це якраз у моді.
Бач, яка то дивина —
Заздрять всі онуки!
Купувать не треба нам
Модної перуки.

Володимир КОЗИР.

НЕ ХОЧЕ СВІТИТИСЯ

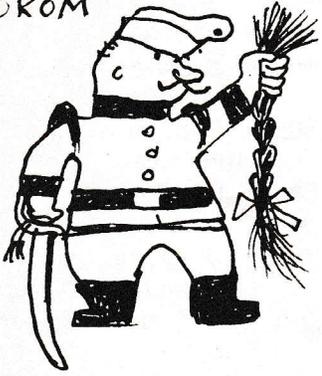
— Їжте більше риби, тату,
У ній фосфору багато.
Тато звів на доньку очі:
— Я світитися не хочу.

Перця

Без слів.

ПЕРЕД ШТИРНАЦІТИМ РОКОМ

НЕДУГА

- Що думаєш про здоров'я Ірки?
- Їй може допомогти тільки добра кравчиня.

ПАТРІОТИЗМ

- Галя каже, що її наречений - сангвінік.
- Я ніколи не вийшла б заміж за чужинця.

Раз, два, три,
Люба Україна,
Дівча собі сподобав."

Далше пунт за пунтом, каже ек то жовнер до дівки си примилував, але дівка була фунеста і жовнера за ніч не хціла. Тоди то:

"Витяг жовнер палаша,
Відтев дівці волосся,
Раз два, три,
Люба Україна,
Відтев дівці волосся."

Тото не кажіт ми, пани товаришу, камрате чесний, жи о Україні в нас ніхто не чюв, аж у штирнацітім році.

Хоц куждий подавав си тоди за русина, бо - "руска матір нас родила", але Україна була вже і в Читалні, і календари, жи приходив аж зі Львова, і в бесідох, і у співанках межди народом.

А ек був ізїзд Сокола чи Січи, то ек розвинули фани, то чюти було, ек у тих фаннах і корогвах Україна золотом лопотіла, високо понад люцкими головами.

Навит ек ше Австрія була не розпала си, то було, ек машепує фантерія, всьо наші галицкі хлопці, а на переді лейтнант, було піднесе руку і закоминдирує:

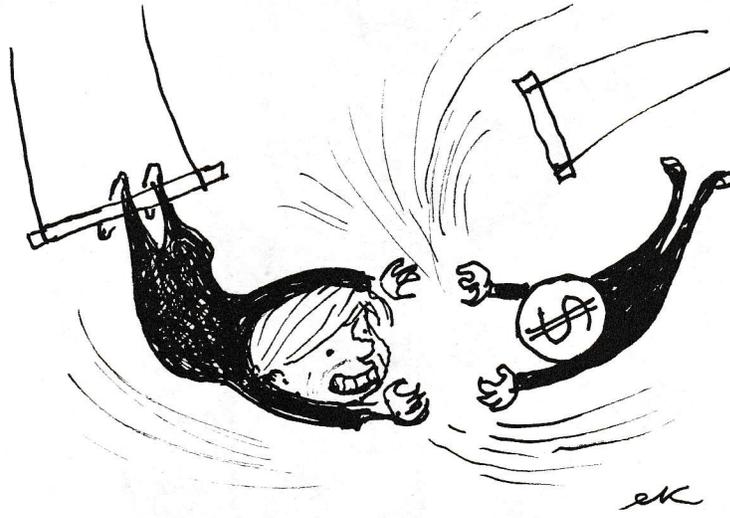
- Компанія співаць!

То хлопці тоди ек гукнут:

"Ой, у поли коршмина,
Там гуляла дівчина.
Раз, два, три,
Люба Україна,
Там гуляла дівчина."

А далше ек?

"Там ся жовнер напував,
Дівча собі сподобав."

САЛЬДО МОРТАЛЕ

Маєш з одягом проблему —
Потрудись до "Діядему"
Адреса знана всім:
Це — Народний Дім.

Коли проходитеся по Другій Евню, біля Українського Народного Дому, мусите звернути увагу на дискретно освітлене, з мистецьким смаком влаштоване, виставове вікно "Діядему", цеї популярної серед чужих і своїх, української галантерійної крамниці й майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів
МАРШ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Phones KE 1-1303,
В. КУКУРБА
менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на стейт Мішган.

Ото ж не кажіт ми, пане товаришу, жи нарид був тоди темний і нич о тій Україні не знав.

І не слухайте, того, жи вам екийс Прицак наговорит. Мусіли знати, бо, адіт, сами сте чюли, ек тоди восько співало, а то було ше далеко перед штирнацітім роком!...

Уршиць Розуля

ПИТИ ЧИ НЕ ПИТИ

Каже лікар:

- Вино вас закопає!

-Я пю його постійно і дожив сімдесятки.

-Коли б не пили, то мали би ви вже вісімдесятку.

МІКРОБИ

Один мікроб зустрів другого:

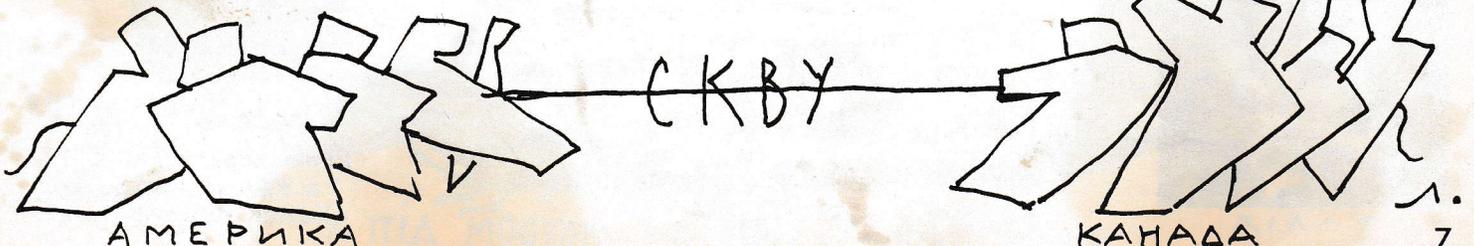
- Як почуваяєшся.

- Зле. Не підходь до мене, мабуть у мене пеніциліна...

ЛІКАР НА ПОБАЧЕННІ

- Я так хвилювалася, що ти не прийдеш...

- Дивно, бо пульс у тебе нормальний.

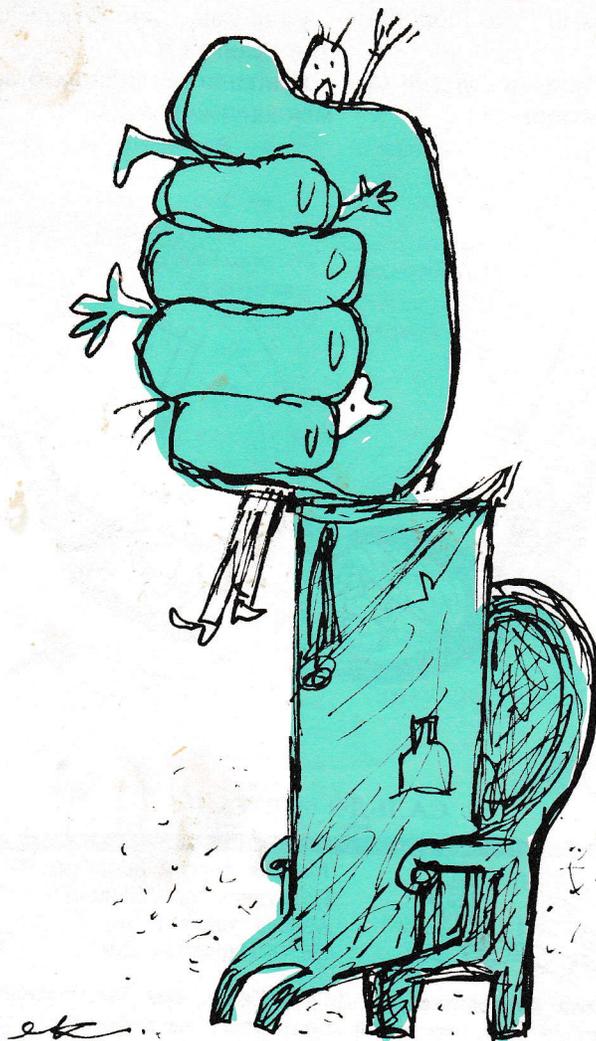
Курдюк Ярослав

З НАШОГО ФОТОАЛЬБОМУ

В 94-95 числі ілюстрованого журналу "ЕКРАН", на двох центральних його сторінках, поміщено 34 фотопортрети наших екзильних письменників і поетів, кандидатів до літературної нагороди ім. Івана Франка в Чикаго. Між ними є також поет, письменник і вояк-артилерист, Ярослав Курдюк, автор збірки поезій "Серце і зброя". Ім'я автора і назва твору в порядку, тільки портрет автора до цього не пасує, бо на фото бачимо симпатичне обличчя брата автора, Анатолія Курдидика, званого "Тольком", знаного нам ще зі Львова талановитого журналіста й поета. Радимо шановному редакторові "Екрану" в наступному числі журналу поставити правильну фотознімку, а то дорогий братик-Только готов захарапчити братові-Славкові нагороду!

І Т А Л І Я

ДИКТАТУРА В УНРАДІ

Попав між демократів
(автентичне)

Під час семінара політичної думки, що його влаштував на оселі „Верховина” в Глен Спей УДР (Український Демократичний Рух), на столику, за яким урядовав д-р Роман Борковський, що відповідав за порядок на залі, стояв тапис: „Вступ — 3 долари.” Один з присутніх гостей, що зігнував цей напис, в часі перерви увійшов у дискусію з д-ром Борковським: на чому, мовляв, полягає демократичність УДРуху і чим він різниться від інших українських організацій? — Є деяка різниця, пане добродію, — відповів доктор. — Бачите, у нас все по-демократичному: хто хоче платити за вступ на залю, а хто не хоче — не платить...

На наступній доповіді гість вже не появився.

„Мово рідна — слово рідне”:

А в „Свободі” — словник дивний:
„Верховода” — „тентативний”...

ПРЕС-ФОНД

- 17.00дол. о.М.Сопуляк
- 13.50дол. Д-р Я.Струмінський
- 12.00дол. З.Шевчук, д-р Ю.Шпилька
- 10.00дол. Б.Косак
- 9.00дол. І.Гапій
- 8.50дол. Я.Вайда, д-р Я.Скрипук і А.Клось
- 7.00дол. О.Кушнір, П.Гнатюк, Я. Єлиів і Г.Поритко
- 5.00дол. Д-р З. Зизномірський, П.Дуда і М.Мельник
- 3.50дол. Л.Сеньків, А.Дзедзик, Т.Корінь, Т.Возняк, М.Почтар, А.Гапій, А.Стовба, М. Йесеп, В.Слиз, В.Оріховський, Т.Старух, В.Гриньків, Б.Бережницький, А.Бутко, В.Демчук, Б.Сосницький, В.Трач, д-р В.Федорович і Ю.Клюфас
- 3.00дол. В.Кметик і Н.Семянів
- 2.00дол. Й.Урусський, П.Ганкевич, Я.Сена, В.Гірняк і Л.Дончук
- 10.00дол замість квітів на могилу Дорогого Брата, Швагра і Вуйка св.п.Володимира Андрушка - складає на фонд Л.М. - П.Л.Бідний

Щиро дякуємо!

ШАСІЯ

- Ще трохи і будемо щасливі.
- Ще два тижні...
- Не можна би приспішити?
- Ні, мусимо почекати. Не тільки ми одні беремо розвід...

“THE FOX”

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Річна передплата в ЗДА

і в Канаді — 6.50 дол.

Editor Edward Kozak